

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev.nr.169/2024

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS, kolegji i përbërë nga gjyqtarët: mr.sc. Muhamet Rexha, kryetar, Beshir Islami dhe Rustem Thaqi, anëtarë, në çështjen juridike të paditësit M.H. nga fshati ..., Komuna e V., të cilin e përfaqëson Avokati Ekrem Pira nga V., kundër të paditurit Spitali i Përgjithshëm në Gjilan, për shkak të kompensimit të pagave jubilarë dhe pagesave shoqëruese pas pensionimit, përkitazi me revizionin e paditësit, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.1883/22 datë 24.01.2024, pas mbajtjes së seancës së kolegjit më datë 18.04. 2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si i pathemeltë revizioni i paditësit paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.1883/22 datë 24.01.2024.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.1883/22 dt.24.01.2024, është refuzuar si e pathemeltë ankesa e paditësit, ndërsa, është vërtetuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan C.nr.251/2019 dt.3.12.2021, me të cilin, me pjesën e i të dispozitivit të tij, refuzohet në tërësi si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit me të cilën ka kërkuar që të detyrohet i padituri, që paditësit në emër të tri pagave të shpërblimit jubilar t'ia paguajë shumën prej 1,830.93

euro, si dhe tri paga mujore për pensionim, në shumë prej 1,830.93 euro, me kamatë prej 8% duke filluar nga data 28.03.2019, si ditë e paraqitjes së padisë deri në pagesën definitive, si dhe për të rimbursuar shpenzimet e procedurës, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga data e plotfuqishmërisë së aktgjykimit. Me pjesën e II të dispozitivit të tij, ka vendosur që secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, paditësi në afat ligjor, ka paraqitur revizion për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që, siç thuhet në të, të pranohet revizioni, të prishet aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë dhe aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë, të sipër cekur, dhe lënda të kthehet në rivendosje në gjykatën e shkallës së parë, për rigjykim.

Përgjigje në revizion ka paraqitur pala e paditur, nëpërmjet të cilës kundërshton pretendimet e revizionit, me propozim që i njëjti të refuzohet si i pa bazuar.

Gjykata Supreme e Kosovës, pas shqyrtimit të aktgjykimit të goditur dhe shkresave të lëndës sipas dispozitës së nenit 215 të LPK, si dhe pretendimeve të revizionit, ka gjetur se:

Revizioni i paditësit është i pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi kundër të paditurit, më dt.28.03.2019, ka paraqitur padi për shkak të pagesës së tri pagave jubilarë në shumë prej 1,830.93 euro dhe pagesave shoqëruese pas pensionimit në shumë prej 1,830.93 euro, me të dhënat tjera si në petitumin e padisë. Paditësi ka qenë në marrëdhënie pune tek i padituri nga viti 1979 e deri më datën 25.05.2018, kur ai doli në pension, sipas fuqisë së ligjit, për shkak të arritjes së moshës së pensionimit. Në datën e pensionimit të tij, 25.05.2018, nuk kishte asnjë marrëveshje, apo akt tjetër ligjor dhe nënligjor që parashihte të drejtën e paditësit për shpërblim jubilar dhe të drejtën e tri pagave mujore të fundit për shkak të daljes së tij në pension, sepse KPK, e cila ka hyrë në fuqi më dt.1.01.2015, ka pushuar të vlejë më 1.01.2018, kurse, paditësi në pension doli më dt.25.05.2018, dhe KKS për shëndetësinë kishte hyrë në fuqi më dt.11.06.2018 dhe të njëjtat nuk kanë parashikuar efekt retroaktiv të tyre.

Pra, jemi në prani të faktit relevant, se Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës ka hyrë në fuqi më dt.1.01.2015 dhe e njëjta ka pasur shtrirje kohore të zbatimit deri më dt.31.12.2017. Ndërkohë që, me nenin 90 par.4 të Ligjit të Punës, parashihet se “Marrëveshja

Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tre (3) vjet”. Pra, siç del edhe nga padia, bazën juridike ligjore të kërkesës së vet, paditësi e ka mbështetur në Marrëveshjen e Përgjithshme Kolektive të Kosovës, të sipër cekur, të lidhur dhe nënshkruar nga organizatat e Punëdhënësve (Oda Ekonomike e Kosovës, Aleanca Kosovare e Biznesit), Organizatat e të Punësuarve (Bashkimi i Sindikatave të Pavarura të Kosovës) dhe Qeveria e Kosovës. Pra, Marrëveshja Kolektive, e sipër cekur ishte nxjerrë për afat të caktuar kohor, dhe e njëjta pas dt.31.12.2017, ka pushuar së zbatuari dhe afati i saj ka skaduar dhe më pas nuk është lidhur ndonjë marrëveshje e re në bazë të së cilës do të mund të kërkoheshin pagat jubilarë. Oda Ekonomike e Kosovës, si partner social, nënshkruese e MPKK-së, më dt.15.09.2017, me njoftimin nr.prot.392, ka njoftuar Ministrinë e Punës dhe Mirëqenies Sociale, për tërheqjen nga zbatimi i Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive.

Gjykata e shkallës së parë, duke u nisur nga gjendja e tillë e çështjes, ka gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar, ndaj, e ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit dhe ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të saj.

Gjykata e shkallës së dytë në procedurën ankimore ka pranuar konstatimet faktike dhe qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, duke vlerësuar se drejtë e ka vërtetuar gjendjen faktike dhe në mënyrë të drejtë e ka zbatuar të drejtën materiale, kur ka gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar, ndaj, e ka refuzuar ankesën e paditësit si të pabazuar dhe e ka vërtetuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë.

Duke u nisur nga gjendja e këtyre çështjes, Gjykata Supreme e Kosovës e pranon si të bazuar qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë dhe të gjykatës së shkallës së dytë lidhur me refuzimin e kërkesëpadiës së paditësit , pasi që aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët nuk janë përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore për të cilat gjykata e revizionit në kuptim të nenit 215 të LPK-së, kujdeset sipas detyrës zyrtare dhe se janë dhënë arsyet e mjaftueshme të cilat i pranon edhe kjo Gjykatë.

Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se të dy aktgjykimet e sipër përmendura, përkitazi me refuzimin e kërkesëpadiës së paditësit, në mënyrë të drejtë kanë zbatuar edhe të drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar, nga se vërtetë mungon baza ligjore që paditësit t’i paguhen tri pagat e shpërblimit jubilar dhe tri pagat përcjellëse pas pensionimit, sepse, Kontrata e Përgjithshme Kolektive në bazë të së cilës paditësi konsideron se i

takon e drejta për këto paga të kërkuara, nuk ka qenë në fuqi, ajo ka qenë në fuqi nga 1.01.2015 dhe përfundimisht deri më dt.31.12.2017, ndërsa, paditësi është pensionuar më dt.25.05.2018.

Me dispozitën e nenit 52 të Marrëveshjes Kolektive të sipër cekur (jo në fuqi), parashihej, veç tjerash, që lidhur me ” Shpërblimet Jubilarë ” i punësuarit ka të drejtë në shpërblim jubilar dhe atë për 10 vite përvojë të punës të pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të një page të tij, për 20 vite përvojë, në vlerë të dy pagave mujore të tij, për 30 vite përvojë, në vlerë prej tri pagave mujore të tij, i cili shpërblim paguhet brenda një muaji “ dhe në kontekstin e mësipërm, pra, me arritjen e vitit jubilar, krijohet edhe e drejta, e cila nëse nuk është përmbushur në mënyrë vullnetare në afatin prej një muaji, lind e drejta që të kërkohet realizimi i saj në rrugë gjyqësore, me ç’ rast, këtu, nuk ka ndonjë afat për paraqitjen e kërkesës, por nëse kalon afati prej tri viteve sa është afati i parashkrimit për këto kërkesa (sipas ligjit përkatës) dhe në anën tjetër parashtrohet prapësimi i parashkrimit, nëse kërkesa është parashtruar pas afatit prej tri viteve nga momenti i kalimit të një muaji nga lindja e kërkesës, kërkesa është e parashkruar dhe nuk mund të realizohet në rrugë gjyqësore.

Ndërsa, me dispozitën e nenit 2 të Ligjit të Punës, parashihet se “ Dispozitat e këtij ligji zbatohen për të punësuarit dhe punëdhënësit e sektorit privat dhe publik në Republikën e Kosovës”. Me dispozitën e nenit 90 par.4 të këtij ligji parashihet se “ Marrëveshja Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tri (3)vjet”. Kurse , me par.5 të tij, parashihet se “ Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me Marrëveshjen e tillë Kolektive ”, gjë që këtu, në këtë çështje juridike, nuk është rast, ndërkohë që, Marrëveshja Kolektive, nuk ka efekt retroaktiv. Gjithashtu, me dispozitat e Ligjit të sipërpërmendur, nuk është paraparë e drejta e punëtorit për pagesën e shpërblimit jubilar dhe e pagave përcjellëse për shkuarjen në pension të pleqërisë. Kurse, me dispozitën e nenit 77 të po të njëjtit Ligj, është paraparë që pensioni i vjetërsisë dhe i parakohshëm rregullohen me ligj të veçantë. Nga këtu dhe në prani të rrethanave, fakteve si dhe nga arsyet e sipër përmendura, Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se, gjykatat e instancës më të ulët në mënyrë të drejtë kanë zbatuar të drejtën materiale, nga se vërtetë, në rastin konkret civil-juridik, nga arsyet e sipër theksuara, mungon baza ligjore që pagat jubilarë kontestuese nga ana e të paditurit t’i paguhen paditësit, ndaj, nga këtu dhe në kontekstin e mësipërm, edhe pretendimet e revizionit janë të paqëndrueshme.

Nga të lartcekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 222 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS-PRISHTINË

Rev.nr.169/2024 datë 18.04.2024

Kryetar i kolegjit,
Mr.sc.Muhamet Rexha